

Podniesione zarzuty

- Izba Odwoławcza błędnie rozszerzyła zakres ochrony znaku towarowego Alcar Holding GmbH;
- Izba Odwoławcza popełniła błąd w ocenie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd pomiędzy znakami towarowymi.

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2019 r. — Lantmännen i Lantmännen Agroetanol/Komisja**(Sprawa T-79/19)**

(2019/C 131/64)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Lantmännen ek för (Sztokholm, Szwecja), Lantmännen Agroetanol AB (Norrköping, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci S. Perván Lindeborg, A. Johansson i R. Bachour, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji C(2019) 743 final z dnia 28 stycznia 2019 r. w sprawie sprzeciwu dotyczącego ujawnienia wniesionego przez skarżące na podstawie art. 8 decyzji 2011/695/UE Przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. 2011, L 275, s. 29) (sprawa AT.40054 — Wskaźniki referencyjne dla etanolu); oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza przepisy prawa regulujące postępowanie ugodowe

Skarżące podnoszą, że instrumenty prawne, które regulują postępowanie ugodowe sprzeciwiają się ujawnieniu rozpatrywanych dokumentów. W szczególności z łącznej lektury art. 10a, art. 15 ust. 1b) i art. 16a ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. ⁽¹⁾ wynika, że przepisy te powinny być interpretowane jako ograniczające ujawnienie zapisów z rozmów ugodowych do samej propozycji ugodowej, którą można udostępnić jedynie pod ścisłymi warunkami.

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań

Skarżące podnoszą, że pozwana poprzez swoją stałą praktykę wyłączenia dokumentów roboczych przedłożonych w ramach rozmów ugodowych z akt sprawy, do których dostęp mają inne strony oraz poprzez konkretne zapewnienia w tym względzie w ramach rozmów ugodowych wzbudziła u skarżących uzasadnione oczekiwania w odniesieniu do poufnego traktowania spornych dokumentów.

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza zasady równego traktowania i równości broni

Skarżące podnoszą, że ujawniając innym stronom zapisy z rozmów ugodowych skarżących z pozwaną, pozwana naruszyła zasadę równego traktowania stawiając strony postępowania ugodowego w gorszej pozycji niż strony, które zaniechały rozmów ugodowych. Bezpodstawne rozszerzenie dostępu do akt sprawy na strony nieuczestniczące w postępowaniu ugodowym naruszyło także zasadę równości broni, ponieważ strony te uzyskały przewagę, w ramach z natury antagonistycznej relacji łączącej współsprawców naruszenia, w odniesieniu do przyszłych roszczeń.

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza zasadę dobrej administracji

Skarżące podnoszą ponadto, że zezwalając na ujawnienie spornych informacji, zaskarżona decyzja pozwoliła pozwanej na przyjęcie całkowicie niespójnej polityki, w ramach której skarżące są traktowane znacznie mniej korzystnie niż adresaci wszystkich wcześniejszych decyzji pozwanej. Z tego powodu należy uznać, że zaskarżona decyzja naruszyła prawo skarżących do rozpatrzenia ich spraw przez instytucje Unii Europejskiej takie jak pozwana w sposób „bezsronny, sprawiedliwy i w rozsądnym terminie”, a tym samym naruszyła art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

5. Zarzut piąty podniesiony tytułem ewentualnym i dotyczący błędnej kwalifikacji prawnej zawartej w uzasadnieniu

W zarzucie piątym podniesionym w stosunku do innych zarzutów tytułem ewentualnym skarżące podnoszą, że nawet gdyby Sąd ostatecznie zgodził się z pozwaną, że sporne dokumenty powinny zostać ujawnione innym przedsiębiorstwom, to nadal należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji z powodu błędów zawartych w uzasadnieniu.

Pozwana powołała się na pkt 35 obwieszczenia w sprawie postępowania ugodowego w celu udostępnienia spornych dokumentów. Punkt 35 odnosi się jedynie do propozycji ugodowych, a nie do dokumentów ugodowych, który jest terminem używanym w zaskarżonej decyzji. W celu zapewnienia wewnętrznej spójności uzasadnienia zaskarżona decyzja powinna zostać przeredagowana w taki sposób, aby dokumenty te zostały uznane za stanowiące część propozycji ugodowej.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE (Dz.U. 2004, L 123, s. 18 — wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 8, t. 3, s. 81).

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2019 r. — Rezon/EUIPO (imot.bg)

(Sprawa T-101/19)

(2019/C 131/65)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Rezon OOD (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat M. Jordanowa-Harizanowa)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego imot.bg — zgłoszenie nr 17 203 316

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 listopada 2018 r. w sprawie R 999/2018-2